

Afgørelse fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker

12. juli 2016 – Den permanente Voldgiftsret i Haag udstedte tirsdag en enstemmig og provokerende afgørelse, der skyder langt over målet, i voldgiftssagen om det Sydkinesiske Hav på alle væsentlige punkter, der overrasker selv dem, der støttede den oprindelige filippinske klage. Dette er den afgørelse, som Obama og hans hold i månedsvis har krævet, at Kina skal rette sig efter, eller også vil USA »håndhæve« den gennem militære midler, hvad enten nogen af nationerne omkring det Sydkinesiske Hav ønsker det eller ej.

Retten erkendte, at den ikke har mandat til at træffe afgørelse om suverænitet over landterritorier og afgrænser ikke en skillelinje mellem parterne, men fortsætter derefter med *de facto* at komme med en afgørelse vedr. suverænitet.
Domstolen

»konkluderede, at der ikke fandtes noget legalt grundlag for Kinas krav om historiske rettigheder i vandene, der falder inden for »ni-punkts-linjen«,

som Kina rent historisk har anset for at være sit suveræne territorium. Domstolen afgjorde ligeledes, at

»Den – uden at afgrænse en skillelinje – kunne erklære, at visse vande befinder sig inden for Filippinernes eksklusive økonomiske zone, fordi disse områder ikke overlappes af nogen mulighed for, at Kina har et berettiget krav.«

Denne afgørelse hvilede på den utrolige afgørelse, at den 110 acre store Taiping Island, der er besat af Taiwan, og som huser en militær garnison, et hospital og en farm, slet ikke er en ø, men blot en klippe, og derfor ikke tildeles den 200-mile Eksklusive Økonomiske Zone, som en ø har ret til. Denne 200-mile zone overlapper de andre Spratly-øer og rev. Således fremkommer den »upartiske domstols« magi.

Kina har aldrig anerkendt Voldgiftsrettens ret til i det hele taget at dømme i sagen, og tirsdag gentog det kinesiske Udenrigsministerium det, som regeringen i månedsvis har erklæret: Kina

»erklærer højtideligt, at kendelsen er ugyldig og ikke har nogen bindende effekt. Kina hverken accepterer eller anerkender den.«

Præsident Rodrigo Duterte's regering i Filippinerne, der, siden den blev taget i ed i slutningen af juni, har fremlagt en politik for at løse uoverensstemmelser med Kina på basis af en dialog om gensidig økonomisk udvikling, responderede til kendelsen uden forsigtighed. Præsidentens kommunikationssekretær Martin Andanar udtalte, at justitsministeren ville undersøge afgørelsen og forsyne præsidenten med »en komplet og gennemgribende fortolkning om fem dage«, og præsidentens talsperson Ernesto Abella specificerede, at ingen offentlige udtalelser ville blive udstedt, indtil sagen var blevet grundigt diskuteret.

Wall Street Journal offentliggjorde hurtigt et perspektiv for, hvordan kendelsen kan bruges til at vælte Duterte's politik med at samarbejde med Kina og alliere hele Sydøstasien imod Kina. Med citater fra »eksperter« hævdede Wall Streets las, at Duterte ikke kan fremstå som svag i forsvaret af Filippinernes suverænitet nu, hvor Voldgiftsretten har afgivet kendelse (især fordi kendelsen gav Filippinerne suverænitet over en af de kunstige øer, som Kina har bygget), og derfor må bøje sig for den angivelige »overvældende offentlige mening« imod Kina

i landet.

Den amerikanske advokat, der repræsenterede den foregående filippinske regerings klage til Haag, Paul Reichler, fra det amerikanske advokatfirma Foley Hoag LLP, sagde til journalister efter kendelsen, at den ville tilskynde andre lande i regionen til at gå op imod Kina. Som det rapporteres i *Journal*, fastholder Reichler

»Voldgiftsrettens kendelse er ikke alene til gavn for Filippinerne, men tilgodeser også andre stater, der grænser op til det Sydkinesiske Hav, som Indonesien, Malaysia og Vietnam. Hvis Kinas ni-punkts-linje er ugyldig i forhold til Filippinerne, er den ligeledes ugyldig i forhold til disse stater og også til resten af det internationale samfund.«

Se også: 'EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav'

Foto: Præsident Barack Obama og tidligere præsident Benigno S. Aquino III i Filippinerne, april 2014.